



ROSER VILALLONGA

Entitats eclesials com la Comunitat de Sant Egidí o Migra Studium dels jesuïtes fan classes de llengua a immigrants

“Catifa, gerro, televisió”

MARÍA-PAZ LÓPEZ
Barcelona

Quan s'és de fora, comunicar-se és cabdal. En les classes gratuïtes d'idioma de Migra Studium, centre promogut per la Companyia de Jesús a Catalunya, els alumnes escolten amb l'atenció de qui s'hi juga molt en comprendre de què es parla. Aquesta és de català inicial, i la mestra, Lali Panyella, posa cura en vocalitzar amb èmfasi el tema d'avui: mobiliari i electrodomèstics. “Catifa, gerro, televisió, llit”, recita.

“Treballo en un restaurant amb el meu germà, necessito comunicar-me”, diu la marroquina Fàtima

La vintena d'alumnes procedeix de països tan diversos com l'Índia, el Pakistan, Bangla Desh, el Senegal, el Marroc, Ghana, la Xina, Libèria o Nigèria. Gairebé tots fa almenys tres anys que són aquí. Baljinder, de 33 anys, que a la seva Índia natal era granger i entrenador esportiu, viu a Vic, i va a Barcelona dos cops per setmana al curs, que és de 45 hores. “A Vic de vegades parlo en català amb alguna persona”, diu Baljinder, encara amb dificultats.

Migra Studium té entre els seus programes aquest d'acolliment sociolingüístic i formació laboral, en el qual es fan classes gratuïtes a persones immigrants de castellà, català, informàtica, entorn cultural i assessoria jurídica; i cursets –cada vegada més demandats, conseqüència de la crisi– d'electricitat, fontaneria, cuina i ajudant, cuidador a domicili, i instruments per a la recerca de feina. El 2012 es van inscriure en aquestes classes unes 700 persones, la majoria a classes de castellà.

“Ens ve gent amb pocs recursos, que fins i tot dormen en albergs o al carrer, molts sense papers, en situació de precarietat”, explica el jesuïta i psicòleg Santi Torres, director adjunt de Migra Studium. Arriben a aquest edifici vetust per boca-orella, o derivats per altres entitats com Càritas o Creu Roja, o pel Servei d'Atenció a Immigrants, Estrangers i Refugiats (SAIER) de l'Ajuntament de Barcelona. La majoria ni sap que està sent atès per una entitat catòlica.

Eneida Alaiz, responsable del programa sociolingüístic i de formació laboral, recalca “la importància dels voluntaris, que són 58, professionals de totes aquestes àrees, gent molt compromesa socialment”. Totes les classes són impartides per voluntaris, excepte les de català, on els mestres són enviats pel Consorci per a la Normalització Lingüística



DAVID AIROB



MARC ARIAS

Alumnes amb interès. Alguns participants del curs de català inicial de la fundació Migra Studium (foto superior) escolten les explicacions de la mestra. Al curs de llengua de la Comunitat de Sant Egidí (foto inferior), dos alumnes escolten amb atenció en una classe sabatina de llengua i context cultural

de l'Ajuntament de Barcelona. “Fa set anys que sóc a Barcelona, treballo en un restaurant amb el meu germà, necessito poder comunicar-me”, explica la marroquina Fàtima, que al seu país era

“A Vic de vegades parlo en català amb alguna persona”, diu l'indi Baljinder, encara amb dificultat

cap de laboratori en un taller de tintura de teles.

“L'Església catòlica ha anat adaptant la seva tasca social a les necessitats del seu entorn més proper, no només les parròquies

sinó les entitats catòliques en general”, assenyala la sociòloga de la religió Gloria García-Romeral. Així, un estudi de 2008 de les sociòlogues Clara Fons i Blanca Luque, de la Universitat Autònoma de Barcelona, va analitzar la tasca social dels 172 instituts de vida religiosa actius en aquell moment a Catalunya. L'estudi posa en relleu com aquests ordes religiosos van dur a terme aquell any 776 serveis d'atenció social, i el major número d'aquests serveis (el 14,4% del total) anava adreçat a població immigrant, respecte a altres àmbits com ara la sensibilització ciutadana, la inserció econòmica o la beneficència.

També la Comunitat de Sant Egidí, moviment de seglars catòlics fundada a Itàlia en els anys sei-

xanta, fa classes de llengua i entorn cultural a immigrants de tota l'arxidiòcesi en dependències de l'ermita de Sant Llützer, al Raval. Aquest any tenen 190 inscrits per al curs anual, i hi ha llista d'espera; la majoria són marroquins i filipins.

“Fem classes de castellà, català i alfabetització, i per a alguns és molt important també com a comprovant per tramitar l'arrelament”, explica Xavi Vidal, responsable d'aquesta escola d'idiomes de Sant Egidí, comunitat que té una altra escola similar a Manresa, amb 80 alumnes. Vidal i tres mestres més fan classes com a voluntaris els dijous i dissabtes a la tarda. Per a l'immigrant, és bàsic entendre la societat en què viu, i això també s'aconsegueix parlant.●

PASTORAL SOCIAL

“Els immigrants són font de riquesa”

■ La cohesió social és matèria parroquial. “Cal sensibilitzar les comunitats cristianes, tant parròquies com moviments, perquè no defalleixin en l'acolliment a les persones que, nascudes en altres països, participen en les nostres celebracions, catequesi, trobades –argumenta Josep Jubany, delegat de Pastoral Social de l'arquebisbat de Barcelona–. Els immigrants no són font de problemes ni d'empobriment, ni per a la societat ni per a l'Església, ans al contrari, són font de riquesa”. Jubany firmava aquestes frases amb Jordi Roglà, director de Càritas Barcelona, per la Jornada Mundial del Migrant, que es va celebrar el 26 de gener a la parròquia de Crist Rei. Per la seva pròpia naturalesa, la delegació d'Eccumenisme i Relacions Interreligioses de l'arquebisbat, amb Jaume González-Agàpito al capdavant, també aborda qüestions de culte relacionades amb la immigració.